

נה:

מקום שנהגו פרק רביעי פסחים

מסורת הש"ס

עין משפט ונר מצוה
כ"ו א מ"י שם הלכה כ'
כ"ז א מ"י שם ט"ז
כ"ח א מ"י שם ט"ז
כ"ט א מ"י שם ט"ז
ל' א מ"י שם ט"ז
מ"א א מ"י שם ט"ז
מ"ב א מ"י שם ט"ז
מ"ג א מ"י שם ט"ז
מ"ד א מ"י שם ט"ז
מ"ה א מ"י שם ט"ז
מ"ו א מ"י שם ט"ז
מ"ז א מ"י שם ט"ז
מ"ח א מ"י שם ט"ז
מ"ט א מ"י שם ט"ז
נ' א מ"י שם ט"ז
נ"א א מ"י שם ט"ז
נ"ב א מ"י שם ט"ז
נ"ג א מ"י שם ט"ז
נ"ד א מ"י שם ט"ז
נ"ה א מ"י שם ט"ז
נ"ו א מ"י שם ט"ז
נ"ז א מ"י שם ט"ז
נ"ח א מ"י שם ט"ז
נ"ט א מ"י שם ט"ז
ס' א מ"י שם ט"ז
ס"א א מ"י שם ט"ז
ס"ב א מ"י שם ט"ז
ס"ג א מ"י שם ט"ז
ס"ד א מ"י שם ט"ז
ס"ה א מ"י שם ט"ז
ס"ו א מ"י שם ט"ז
ס"ז א מ"י שם ט"ז
ס"ח א מ"י שם ט"ז
ס"ט א מ"י שם ט"ז
ס"י א מ"י שם ט"ז

עולי רגלים
מהכא משמע דהיא דלסור
לתקן מעלים כמח"מ דלא התיירו
אלא לעולי רגלים דיוקא ואין לומר
דכרי האלד הוא שמה יקרעו וימר
דהא יבול לקנות חדשים ויפרק מי
הספן (מ"ק יג.) מיתו יתן כרימא
ופרין אלף מעטה לגלגל לישמי
שכן כותב גיטי נשים ושוכרים כדמתן
כפרק אלו מגלמים (שם י"ח)
ומשני ספרי(ס):

ואם התיירא שפא יגנבו
יכול להניח צנימו ולא צניח
הסמון לו לא הוקיקוה להניח צניח
שלישי והתיירו להכניס צניעא צנימו:
ל

והכובסין שכן הבא ממדינת הים
והיוצא מבית האסורין מספרין ומכבסין
בחולו של מועד רבי יוסי ברבי יהודה
אומר אף הרצענין שכן עולי רגלים
מתקנין מעליהן בחולו של מועד
במאי קמפילגי מר סבר למדין תחילת
מלאכה מסוף מלאכה ומר סבר
אין למדין תחילת מלאכה מסוף מלאכה:
מתני' מושיבין שוכבין לתרגולין
בי"ד ותרגולת שברחה מחזירין אותה
למוקמה יואם מתה מושיבין
אחרת תחתיה יגורפין מתחת רגלי
בהמה בי"ד ובמועד מסלקין
לצדדין מוליכין כלים ומביאין
מבית האומן אע"פ שאינם
לצורך המועד: גמ' והשתא
אותובי אהדורי מוכביא אמר אבי
ואו דיספא דאבתי לחולו
אמר רב הונא ל"א שנו אלא
ובן תוך שלשה למרדה דאבתי
לא פרה צימרא מינה ואחר
שלשה לשיבתה דפסדא לה
ביעי לגמרי אבל לאחר
שלשה למרדה דפרח לה
צימרא מינה ותוך שלשה
לישיבתה דאבתי לא פסידי
ביעי לגמרי לא מהדרינן רבי
אמי אמר אפילו תוך שלשה
לישיבתה מהדרינן במאי
קמפילגי מר סבר ל"הפסד
מרוובה חששו להפסד מועט
לא חששו ומר סבר להפסד
מועט נמי חששו: גורפין
מתחת: ת"ר ל"הובל
שכבצר מסלקן אותו לצדדין
שברפת ושכבצר מוציאין
אותו לאשפה הא גופא
קשיא אמרת זבל שכבצר
מסלקן אותו לצדדין והדר
תני שברפת ושכבצר
מוציאין אותו לאשפה
אמר אביי לא קשיא כאן
בי"ד כאן בחולו של מועד
רבא אמר [ג] הא והא
בחולו של מועד והכי קאמר
ר' יאם נעשה חצר כרפת
מוציאין אותו לאשפה:
מוליכין כלים ומביאין
מבית האומן: י"א פפא
בריק לן רבא תנן מוליכין
ומביאין כלים מבית האומן
אע"פ שאינן לצורך המועד
ורמיניהו אין מביאין
כלים מבית האומן ואם
חושש להן שמה יגנבו
מופנן לחצר אחרת ומשינין
לא קשיא כ"כאן בארבעה
עשר בחולו של מועד ואיכעית
אימא הא והא בחולו של
מועד ולא קשיא כאן
במאמינו כאן בשאינו
מאמינו והתניא מביאין
כלים מבית האומן כגון
הכרד והכוס מבית הונא
אבל לא צמר מבית הצבע
ולא כלים מבית האומן
ואם אין לו מה יאכל
נותן לו שכרו ומניחו
אצלו ואם אינו מאמינו
מניחן בבית הסמוך
לו ואם חושש שמה יגנבו
מביאן בצינעה בתוך
ביתו תרצת מביאין מוליכין
קשיא דקתני אין מביאין
וכ"ש דאין מוליכין
אלא מחוורחא כדשינין
מעיקרא: מתני' ב"ששה
דברים עשו אנשי
יריחו על שלשה בידים
ועל שלשה לא בידים
ואלו הן שלא
מיחו בידם מרכיבין
דקלים כל היום
וכורכין את שמע
וקוצרין וגודשין
לפני העומר
ואלו שמיחו בידם
מתירין גמזיות
של הקדש ואוכלין

גומרה בארבעה עשר
אימתי בזמן שהתחיל
בה קודם ארבעה עשר
אבל לא התחיל בה
קודם ארבעה עשר
לא יתחיל בה בארבעה
עשר אפילו צילצול
קטן אפילו שבכה
קטנה לצורך המועד
אין שלא לצורך
המועד לא הוא
הדין האפילו שלא
לצורך נמי מגרינן
והא קמ"ל דאפי'
לצורך המועד
מיגמר אין אחחולי
לא ת"ש ר' מאיר
אומר כל מלאכה
שהיא לצורך
המועד גומרה
בארבעה עשר
ושאינה לצורך
המועד אסור
ועושין מלאכה
בערבי פסחים
עד הצות במקום
שנהגו מקום
שנהגו אין לא
נהגו לא וש"מ
לצורך המועד
אין שלא לצורך
המועד לא ש"מ:
וחכמים אומרים
שלש אומניות:
תנא ל"החייטין
שכן הדיוש תופר
כדרכו בחולו
של מועד הספרין
והכובסין שכן
הבא ממדינת הים
והיוצא מבית
האסורין מספרין
ומכבסין בחולו
של מועד רבי
יוסי ברבי יהודה
אומר אף הרצענין
שכן עולי רגלים
מתקנין מעליהן
בחולו של מועד
במאי קמפילגי
מר סבר למדין
תחילת מלאכה
מסוף מלאכה
ומר סבר אין
למדין תחילת
מלאכה מסוף
מלאכה: מתני'
מושיבין שוכבין
לתרגולין בי"ד
ותרגולת שברחה
מחזירין אותה
למוקמה יואם
מתה מושיבין
אחרת תחתיה
יגורפין מתחת
רגלי בהמה
בי"ד ובמועד
מסלקין לצדדין
מוליכין כלים
ומביאין מבית
האומן אע"פ
שאינם לצורך
המועד: גמ'
והשתא אותובי
אהדורי מוכביא
אמר אבי ואו
דיספא דאבתי
לחולו אמר רב
הונא ל"א שנו
אלא ובן תוך
שלשה למרדה
דאבתי לא פרה
צימרא מינה
ואחר שלשה
לשיבתה דפסדא
לה ביעי לגמרי
אבל לאחר
שלשה למרדה
דפרח לה צימרא
מינה ותוך
שלשה לשיבתה
דאבתי לא פסידי
ביעי לגמרי
לא מהדרינן רבי
אמי אמר אפילו
תוך שלשה
לישיבתה מהדרינן
במאי קמפילגי
מר סבר ל"הפסד
מרוובה חששו
להפסד מועט
לא חששו ומר
סבר להפסד מועט
נמי חששו:
גורפין מתחת:
ת"ר ל"הובל
שכבצר מסלקן
אותו לצדדין
שברפת ושכבצר
מוציאין אותו
לאשפה הא גופא
קשיא אמרת
זבל שכבצר
מסלקן אותו
לצדדין והדר
תני שברפת
ושכבצר מוציאין
אותו לאשפה
אמר אביי לא
קשיא כאן בי"ד
כאן בחולו של
מועד רבא אמר
[ג] הא והא
בחולו של מועד
והכי קאמר ר'
יאם נעשה חצר
כרפת מוציאין
אותו לאשפה:
מוליכין כלים
ומביאין מבית
האומן: י"א
פפא בריק לן
רבא תנן מוליכין
ומביאין כלים
מבית האומן
אע"פ שאינן
לצורך המועד
ורמיניהו אין
מביאין כלים
מבית האומן
ואם חושש
להן שמה יגנבו
מופנן לחצר
אחרת ומשינין
לא קשיא כ"כאן
בארבעה עשר
בחולו של מועד
ואיכעית אימא
הא והא בחולו
של מועד ולא
קשיא כאן
במאמינו כאן
בשאינו מאמינו
והתניא מביאין
כלים מבית
האומן כגון
הכרד והכוס
מבית הונא
אבל לא צמר
מבית הצבע
ולא כלים
מבית האומן
ואם אין לו
מה יאכל נותן
לו שכרו ומניחו
אצלו ואם
אינו מאמינו
מניחן בבית
הסמוך לו
ואם חושש
שמה יגנבו
מביאן בצינעה
בתוך ביתו
תרצת מביאין
מוליכין קשיא
דקתני אין
מביאין וכ"ש
דאין מוליכין
אלא מחוורחא
כדשינין מעיקרא:
מתני' ב"ששה
דברים עשו
אנשי יריחו
על שלשה
בידים ועל
שלשה לא
בידים ואלו
הן שלא
מיחו בידם
מרכיבין
דקלים כל
היום וכורכין
את שמע
וקוצרין
וגודשין לפני
העומר ואלו
שמיחו בידם
מתירין
גמזיות של
הקדש ואוכלין

גומרה בארבעה עשר
אימתי בזמן שהתחיל
בה קודם ארבעה עשר
אבל לא התחיל בה
קודם ארבעה עשר
לא יתחיל בה בארבעה
עשר אפילו צילצול
קטן אפילו שבכה
קטנה לצורך המועד
אין שלא לצורך
המועד לא הוא
הדין האפילו שלא
לצורך נמי מגרינן
והא קמ"ל דאפי'
לצורך המועד
מיגמר אין אחחולי
לא ת"ש ר' מאיר
אומר כל מלאכה
שהיא לצורך
המועד גומרה
בארבעה עשר
ושאינה לצורך
המועד אסור
ועושין מלאכה
בערבי פסחים
עד הצות במקום
שנהגו מקום
שנהגו אין לא
נהגו לא וש"מ
לצורך המועד
אין שלא לצורך
המועד לא ש"מ:
וחכמים אומרים
שלש אומניות:
תנא ל"החייטין
שכן הדיוש תופר
כדרכו בחולו
של מועד הספרין
והכובסין שכן
הבא ממדינת הים
והיוצא מבית
האסורין מספרין
ומכבסין בחולו
של מועד רבי
יוסי ברבי יהודה
אומר אף הרצענין
שכן עולי רגלים
מתקנין מעליהן
בחולו של מועד
במאי קמפילגי
מר סבר למדין
תחילת מלאכה
מסוף מלאכה
ומר סבר אין
למדין תחילת
מלאכה מסוף
מלאכה: מתני'
מושיבין שוכבין
לתרגולין בי"ד
ותרגולת שברחה
מחזירין אותה
למוקמה יואם
מתה מושיבין
אחרת תחתיה
יגורפין מתחת
רגלי בהמה
בי"ד ובמועד
מסלקין לצדדין
מוליכין כלים
ומביאין מבית
האומן אע"פ
שאינם לצורך
המועד: גמ'
והשתא אותובי
אהדורי מוכביא
אמר אבי ואו
דיספא דאבתי
לחולו אמר רב
הונא ל"א שנו
אלא ובן תוך
שלשה למרדה
דאבתי לא פרה
צימרא מינה
ואחר שלשה
לשיבתה דפסדא
לה ביעי לגמרי
אבל לאחר
שלשה למרדה
דפרח לה צימרא
מינה ותוך
שלשה לשיבתה
דאבתי לא פסידי
ביעי לגמרי
לא מהדרינן רבי
אמי אמר אפילו
תוך שלשה
לישיבתה מהדרינן
במאי קמפילגי
מר סבר ל"הפסד
מרוובה חששו
להפסד מועט
לא חששו ומר
סבר להפסד מועט
נמי חששו:
גורפין מתחת:
ת"ר ל"הובל
שכבצר מסלקן
אותו לצדדין
שברפת ושכבצר
מוציאין אותו
לאשפה הא גופא
קשיא אמרת
זבל שכבצר
מסלקן אותו
לצדדין והדר
תני שברפת
ושכבצר מוציאין
אותו לאשפה
אמר אביי לא
קשיא כאן בי"ד
כאן בחולו של
מועד רבא אמר
[ג] הא והא
בחולו של מועד
והכי קאמר ר'
יאם נעשה חצר
כרפת מוציאין
אותו לאשפה:
מוליכין כלים
ומביאין מבית
האומן: י"א
פפא בריק לן
רבא תנן מוליכין
ומביאין כלים
מבית האומן
אע"פ שאינן
לצורך המועד
ורמיניהו אין
מביאין כלים
מבית האומן
ואם חושש
להן שמה יגנבו
מופנן לחצר
אחרת ומשינין
לא קשיא כ"כאן
בארבעה עשר
בחולו של מועד
ואיכעית אימא
הא והא בחולו
של מועד ולא
קשיא כאן
במאמינו כאן
בשאינו מאמינו
והתניא מביאין
כלים מבית
האומן כגון
הכרד והכוס
מבית הונא
אבל לא צמר
מבית הצבע
ולא כלים
מבית האומן
ואם אין לו
מה יאכל נותן
לו שכרו ומניחו
אצלו ואם
אינו מאמינו
מניחן בבית
הסמוך לו
ואם חושש
שמה יגנבו
מביאן בצינעה
בתוך ביתו
תרצת מביאין
מוליכין קשיא
דקתני אין
מביאין וכ"ש
דאין מוליכין
אלא מחוורחא
כדשינין מעיקרא:
מתני' ב"ששה
דברים עשו
אנשי יריחו
על שלשה
בידים ועל
שלשה לא
בידים ואלו
הן שלא
מיחו בידם
מרכיבין
דקלים כל
היום וכורכין
את שמע
וקוצרין
וגודשין לפני
העומר ואלו
שמיחו בידם
מתירין
גמזיות של
הקדש ואוכלין

מסורת הש"ס
[א] נב' ספסא. נ"ב ניסת
התמיס רשא: [ב] נב'
תוך ז' למרדה לחסתי לא
פדה זמלא מינה. נ"ג
הירף לא נבס לא ויהי'
ל"ט אלף חמר ז' מי אלף
תוך ז' מי. ועבדנרא
ל"ח סוף מי תמיס. ומ"ט
הירף שלו א"ט הירף
ובדפר הלשון [לפא]:
[מ] שם ה' ואלף בחולו
של מועד. נ"ד הירף לא
נבס לא:
לעוי רש"י
איגרינר. להרכיב נעף על
ע"ז.
מוסף רש"י
שכן הדיוש תופר
כדרכו. הסתמה מלאכה
זו להדיע. דין הוא
ממדינה בארבעה
עשר אפילו לאומן
כדרכו. ויהי' ז' מביאין
בריק לן. מנסה
אותו אל נדע להשיב
וחזרין קמ' י'
הירשן לתרמי
[מ"ז י"ג]. כאן
בארבעה עשר.
מכילין. דטווח י"ד
למל. וישאני
לנזק המועד דקתני.
לנזק הפסד. כאן
בחולו של מועד.
אין מכילין.
לדרימא הוא
ע"ז. מתני'.

למה מוליכין בחושי"ו.
ואסוקא אלא מחוורחא
מתני' דקתני מוליכין
ומביאין בארבעה עשר.
ומתני' דקתני אין
מביאין בחולו
של מועד. וספקא
מקום שנהגו
לעשות מלאכה
בערבי פסחים
עד הצות צנימו
לו והכי קיימא לן.
מתני' ששה
דברים עשו אנשי
יריחו וכו'.
אלו שלא
מיחו. מרכיבין
דקלים כל
היום. קיימא
לן כי הא
דאמר מיימו
גומרא ריבא
ומעיל ליה
בדוקיבא.

למה מוליכין בחושי"ו.
ואסוקא אלא מחוורחא
מתני' דקתני מוליכין
ומביאין בארבעה עשר.
ומתני' דקתני אין
מביאין בחולו
של מועד. וספקא
מקום שנהגו
לעשות מלאכה
בערבי פסחים
עד הצות צנימו
לו והכי קיימא לן.
מתני' ששה
דברים עשו אנשי
יריחו וכו'.
אלו שלא
מיחו. מרכיבין
דקלים כל
היום. קיימא
לן כי הא
דאמר מיימו
גומרא ריבא
ומעיל ליה
בדוקיבא.